

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada XIV. Post Pentec.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

ne sine tua resistantia: virtutem aliquam sine mediis à te adhibendis. Ita verò deum tentas: & quæ tua est impudentia?

2. *Signum non dabitur ei, nisi signum Iona Propheta. Ibid.* Id est signum suæ mortis: ut scias, sicut Christum oportuit pati, & ita per violentiam intrare in regnum suum; ita tibi non obventurum, nisi vim inferas. Ergò magnanimitate, & generosa resolutione est opus. Et in hoc miser deficis. Vide, quàm tepidæ sint tuæ resolutiones; & quid mirum si nullus est effectus?

3. *Viri Ninivita surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam. Ib.* quia Ninivitæ, ut ut Barbari, & Gentiles, prædicante Jona pœnitentiam egerunt. Tibi dici existima: sæculares surgent, & te confundent, qui gratiam dei non in vanum acceperunt, sed sua cooperatione efficacem reddiderunt. Et quid tu agis socors religiose? signa petis? Non est signum gratia vocationis? Non sunt signa tot inspirationes dei, tot exempla, tot monitiones? &c.

DOMIN. XIV. POST PENTEC.

Qui sunt mater, & fratres Jesu.

1. *E*cce mater tua, & fratres tui foris stant equarentes te. Matth. 12. S. Hieron. hinc

Z 5

ait,

ait, hoc Christo nunciatum ad insidias tendendas, *utrum spirituali operi carnem, & sanguinem praeferat.* At Christus, quasi indignans, reponit: *Qua est mater mea? & qui sunt fratres mei?* quasi diceret: cum Dei negotium agitur, nihil mihi est cum Matre. Exuisti & tu omnem carnis affectum? Nihil sanguini concedis in praedictum Dei? Cave illud audias: *Qui amat Patrem, aut Matrem plus quam me, non est me dignus.*

2. *Et extendens manum in discipulos suos, dixit: Ecce Mater mea, & fratres mei.* Ibid. Greg. hom. . in Evang. *Qui Christi frater, & soror est credendo, Mater efficitur praedicando; si per ejus vocem amor Domini in proximo mente generatur.* Ecce virorum Apostolicorum dignitatem, qui spirituali modo Christi Matres fiunt praedicando, convertendo, accendendo ad Dei amorem alios. Accende in te Apostolicum spiritum, ut hac dignitate potiaris.

3. *Quicumque fecerit voluntatem Patris mei, qui in caelis est, ipse meus frater, & soror, & Mater est.* Ibid. vult Christus dicere, spirituales sibi cognationem intercedere cum iis, qui faciunt voluntatem Patris sui. *Vna enim, ait Chr. soct. hom. 45. in Matth. sola & vera necessitudo cum Christo est, ut voluntatem Dei facias. ad quam sequitur amor*

mor tenerior. Vides pretium obedientiæ. Superior, Vicarius Dei est, à quo re itur: si quid imponit, ne te subtrahe. Hoc unum te moveat: amaberis à Christo.

F E R I A I I.

Parabola seminantis, & seminati.

EXiit, qui seminat. Luc. 8. Seminatos Deus est, qui *exiit* bonitate se communicando creaturis, potentia producendo, providentia gubernando. Mirare, & amare bonitatem, subde te potentiæ, committe providentiæ. 2. *Seminator* Christus est; qui *exiit à Patre, & venit in mundum*, ex amore nostri incarnatus: Agnosce amorem, & redde. 3. Est quisque vir Apostolicus, qui exit ad proximi curandam salutem. Hic zelo, & solida virtute opus est; ne, dum quærit alienam salutem, perdat suam. Vide, quanto opere in tua vocatione solidas virtutes tibi debeas comparare quæ defint

2. *Seminare semen suum* Ibid. Semen sunt 1. Creaturæ, mundus ager. In hoc & tu positus es. Memento Creatoris & gubernatoris tui. 2. Sanguis ac merita Christi, & inde profluentes gratiæ; Terra est anima, tam sterilis, quam foecunda: quia omnibus dan-

tur. Admiranda Dei bonitas! miseranda tot animarum sterilitas! 3. Est doctrina Evangelica, inspirationes internæ, ager est intellectus, æquè etiam sterilis, qui præter cognitionem, non ulterius dirigit; ac fœcundus, qui voluntatem inclinat. Quam cura excolendus intellectus supernaturalibus principiis? Quàm admirandæ inspirationes divinæ!

3. *Dum seminat, aliud cecidit secus viam.* Ibid. Triplicis generis inutilis est terra. 1. Secus viam, est anima ad creaturas effusa, intra se non collecta, aperta obviis quibusque cogitationibus mundi; tanquam viatoribus, quæ conculcant bonas inspirationes. Unde nullus gustus, una orationis hora unus annus videtur, cuius finem vix expectas, ut revertaris ad tua solatia. O misera anima, per quam omnia meant, præter Deum! *sepi ergò viam tuam horariâ,* aut etiam frequentiore recollectione Urge interdiu matutina proposita, &c.

F E R I A III.

Continuatio ejusdem Parabola.

1. **A**liud cecidit supra terram: & natum aruit, quia non habebat humorem.
Luc 8. Petrosa terra est anima jam indurata

pravis habitibus, assueta vivere secundum sensum: cui ideo non est, nisi modicus devotionis succus, ac inde mille proposita, & agnitæ veritates non unam agunt radicem; quovis affectu amoris, timoris, humani respectus &c exsiccantur. Talis semper incipit, & incipiendo desinit. Si talis es, quid facies, cum venerit Paterfamilias, & ab agro suo fructum requiret? Conclude, quam studere debeas pravis habitibus edomandis.

2. *Aliud cecidit inter spinas, & simul exorta spina suffocaverunt illud.* Ibid. Spinosa terra est anima negotijs immersa, & curis inutilibus obruta; cui cura sui, dei, & æternitatis est postrema; quæ agnoscit veritates supernaturales, sed ob alias curas, v. g. studiorum, aut officii, sibi tempus non assumit eas maturandi. Infelix anima, in qua suffocatur spiritus dei! cui studia, vel nimius cum proximo citra necessitatem agendi affectus, tempora deo danda suffuratur! Intelligis, quam omnes alias curas moderari debeas?

3. *Aliud cecidit in terram bonam, & ortum fecit fructum.* Ibid. Addit Matth. c. 13. *aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud trigessimum.* Hæc est anima bona, & optima, opposita tribus prioribus; quia audit verbum Dei cum gustu: quia intelligit illud expendendo, & dirigendo ad praxin: fructum adfert

adfert in patientia, sive constantia superando difficultates. Talis esse debes, terra optima, quam nulla prætereat particula boni, qua totis viribus nitaris ad virtutem, ut deo placeas; nec contentus sis, fructum dare trigessimum, sed connitere ad centesimum, hoc est ad majorem & semper majorem Dei gloriam.

F E R I A IV.

Parabola Zizaniorum.

1. **S**eminauit bonum semen in agro suo; Cum autem dormirent homines, venit inimicus ejus, & superseminavit zizania. Matt. 13. Quæ seminat Deus, etiam in terra optima, corrumpere nititur diabolus, mundus, & caro; idque tam artificiosè, ut dum sunt in herba, sive in principio, non distinguat facilè granum bonum à zizaniis ob amorem proprium, qui falsis veri colorem inducit. Expende, si quæ habes bona, quantis sunt mixta malis, respectibus humanis, intentione minus pura, am. re proprio. Et hoc fit, dum dormiunt homines: quando non seriò sibi ipsis invigilant. Quam ergò in omnem partem vigilandum?

2. Cum autem crevisset herba, & fructum fecisset tunc apparuerunt & zizania. Accedentes

dentes autem servi Patrisfamilias dixerunt
 ei: Domine nonne semen bonum seminasti in
 agro tuo, unde ergò habet zizania? Et ait il-
 lus: Inimicus homo hoc fecit. Ibid. Ad te dici
 existima, videbaris bonum semen in herba
 tyrocinii, jam apparent in te zizania, & ca-
 dit spes illa, quæ de te habebatur. Quo ani-
 mo exciperes? Ab inimico homine, 1. à teip-
 so, qui nimis amori proprio indulgisti. 2. à
 sociis; adjunxisti te iis, in quibus plus levita-
 tis, quàm spiritus; hinc eorum mores con-
 traxisti, &c.

3. Servi autem dixerunt ei: Vis, imus, &
 colligimus ea? Et ait: Non: ne fortè colligentes
 zizania, eradizetis simul & triticum. Ibid.
 Vide patientiam Dei, & superiorum cum
 tuis defectibus. Tolerant subinde eos, ne o-
 mninò eradiceris, cum spe tamen emenda-
 tionis. Hæc si non sequatur, quam timere
 debes, ne in tempore messis seu mortis, dicat
 Deus: Colligite primum zizania, & alligate
 ea in fasciculos ad comburendum igne pur-
 gatorii. Non blandiaris tibi, esse modicum,
 quod igni detur: fortè tunc videbis imma-
 nes fascies lolii, parum tritici. Si hoc
 sanctè timueris, tunc firmitus
 sperabis.

Parabola grani Sinapis.

1. **S**imile est regnum cœlorum grano sinapis, quod accipiens homo, seminavit in agro suo; quod minimum est omnibus seminibus. Matth. 13. Granum hoc, sunt Evangelicæ veritates. Quàm viles mundo, & abjectæ! Beatos esse pauperes, & qui persecutionem patiuntur: divitias esse spinas: Jugum Christi esse suave, &c. Sed seminandæ sunt in animam, per vivam earum apprehensionem, & ruminacionem. dic mihi, Jer. 12. *Quare desolatione desolata est omnis terra animæ tuæ? quia non recogitas corde.* Noli eas æstimate secundum carnem, ut hæcenus æstimasti.

2. *Cum autem creverit, majus est omnibus olivibus, & fit arbor.* Ibid. Hæc veritates, si eas in bono corde semines, & intelligendis studeas, crescent in arborem ferentem fructus dulces gutturi Jesu, fructus honoris, & honestatis; dum è contrario falsa mundi, & carnis principia ferunt fructus turpitudinis. Attende, quàm hoc verum sit; & tanto magis penetra, verum, & genuinum sensum dogmatum Christi, cum desiderio practicandi.

3. *Ita, ut volucres cœli veniant & habitent in ramis ejus.* Ibid. volucres, intellige sanctos affectus unionis cum deo, qui, cum

bene intellecta est Christi doctrina, in animo oriri solent. Hinc enim est studium placendideo, omnem ejus voluntatem implendi, non minus in arduis, & adversis, quam in facilibus, & prosperis. Hinc collige, cur tu tam generosis actibus careas.

F E R I A VI.

Parabola thesauri, Margaritæ, & lagenæ.

1. *Simile est regnum cælorum thesauro abscondito.* Matt. 13. Hic est religiosa perfectio ob copiam gratiarum: sed absconditus ab oculis mundi, & imperfectorum, qui non æstimant. *Qui invenit, abscondit: non quæris, ut invenias? Pra gaudio illius vendit.* Non habes tuum gaudium in rebus ad perfectionem spectantibus; sed adhuc in vanitatibus, in oblectamentis sensuum? *Vendit omnia, qua habet & emit agrum illum.* Non relinquis omnia? adhuc tibi per amorem proprium, adhuc creaturis adhæres? sed quid tandem reperies in manibus tuis?

2. *Simile est regnum cælorum homini negotiatori, quarenti bonas Margaritas.* Ib. Negotiator es; cui dixit deus: *Negotiamini dum venio.* Luc. 19. Sed qualis? scruta mundi quæris? an Margaritas cæli? Margarita optima, charitas dei est, seu unio cum deo. Hanc ut obtineas, quid agis? Ille: *abit,*

✠

Et vendidit omnia, quae habuit. Abire te oportet à te ipso, à rebus creatis abstrahendus affectus, uni obstat perfecto amor. Quae parum id haecenus fecisti! Ideò triget cor tuum. O si saltem ab nunc id praestes.

3. *Simile est regnum caelorum sagena missa in mare, & ex omni genere piscium congreganti.* Ibid. *Sagena est Christiana quævis, & religiosa Congregatio, qua à Deo boni & mali, seu tepidi religiosi in mari hujus mundi capiuntur.* Es in sagena, noli tibi blandiri non enim ideò bonus, aut tutus, sed tuo conatu, aut fervore fieri debes. Age id mature, quia sagena sensim ad litus æternitatis trahitur. Ibi eligentur boni in vasa, mali autem foras mittentur. Redde te dignum meliori sorte.

S A B B A T H O.

Christus malè accipitur in sua patria.

1. **E**T *veniens in patriam suam, docebat eos in Synagogis eorum* Matth. 13. De Nazareth sermo est, ubi vixit Christus usque ad 30. ætatis annum. Noluit hic auspiciari Evangelii prædicationem, quia illico contemptus fuisset, si à fabrilis officinæ ad cathedram profuisset. Voluit ergò comparata per alias civitates fama, eorum animos ad desiderandum, & acceptandum disponere. Quid ergò

agis? removenda sunt impedimenta, & ponenda merita.

2. Ita ut mirarentur, & dicerent: Vnde huic sapientia hac, & virtutes? Nonne hic est fabri filius? &c. Et scandalizabantur in eo. Ibid. Gaudere eos decebat de Concive suo tantæ sapientiæ, & potentię, tam ab aliis honorato, ut passim eum sequerentur: & ecce indignantur. Quantas gratias Nazaretho contulit? hic incarnatus est, hic habitavit, hanc exemplo suo crudivit. Et jam contemnitur, quia humilis conditionis est, quia fabri filius. Ita mi Jesu, te pejus tractant, qui plus debent. O ingrati! Recogita gratias, quas accepisti. Sed quomodo Deum tuum tractasti? si non verbis, certè factis spreveristi ejus doctrinam, dum eam sequi noluisti.

3. Et ejecerunt eum extra civitatem, & duxerunt illum usq; ad supercilium montis, ut præcipitarent eum. Ibid. Quia noluit ibi miracula edere, uti fecerat in Capharnaum. Et hoc ex amore in patriam, quia sciebat nec miraculis credituros, ne ipsa miracula essent illis majoris pœnæ occasio. In te quot signa facit? quot gratias exhibet? Quam curandum est, ne sis tibi causa majoris pœnæ! Ingrate! toties eum ejicis extra civitatem, quoties gratiam non acceptas. Toties eum vis præcipitare, quoties imaginem ejus, te ipsum inquam, in malum præcipitas.

DO.